

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 318.

Tredie Session.

93de Møde.

Mandagen den 8de Marts.

(Forts.)

Nothe (fortsat): Jeg forudsætter, at den ærede Krigsminister har foranstaltet alt Fornødent i den Henseende, og jeg forudsætter derfor ogsaa, at Regnskabet saaledes maa være opstaaet efterhaanden og saaledes maa være tilstede; men jeg kan dog ikke undlade at bemærke, at det maa være netop dobbelt vigtigt for den ærede Krigsminister, ved Fremlæggelsen af dette Regnskab saasnart som muligt tydeligt at vise, at Alt virkelig har været i en saadan Orden, efter som der under Krigen herom har vist sig mange Bæmøener, der for Andre, som stode udenfor, maatte synes at vise, at ikke Alt var saaledes i Orden og at ikke Alt var bestyret saaledes, som det burde være (Hør!). Man har saaledes blandt andet seet, at der ofte er skeet meget betydelige Anskaffelser med en saa kort Barsel, at det næsten synes, som om Bestyrelsen selv maatte være overrasket over, at disse Gjenstande behøvedes; man har seet Dispositioner træffes til at flytte Gjenstande fra et Sted til et andet saa hovedfuld, at deres Nødvendighed ikke synes at kunne forenes med den tilbørlige Forudseenhed hos Bestyrelsen, man har deraf sluttet, at denne ikke var tilstede. Jeg siger ikke, at det er saa, men jeg siger blot, at der har været Omstændigheder, som have kunnet lade formode, at det muligviis maatte være saa, og disse Slutninger ere ingenlunde byggede paa løse Data, men paa bestemte Facta. Jeg skal blot som Exempel derpaa tillade mig at nævne, at naar man f. Ex. har seet, at enkelte Handlende have indført Gjenstande af en vis særegen Bessaffenhed, kun brugelige for Krigsministeriet i et særligt Diemeed, i saa store

Masser, at det aldeles ikke kunne ventes, at de skulde finde Anvendelse paa andre Steder end blot for Krigsministeriet, og man ganske kort Tid efter, undertiden saa Dage derefter, med meget kort Barsel har seet annonceret offentlig Licitation over Leverance af disse Varer, med saa kort Barsel, at der ikke kunde være Tid for nogen Anden til at indhente de fornødne Oplysninger fra Udlandet, hvorfra de alene kunde faaes, om de Priser, hvorfor de kunde anskaffe dem, og med en saa kort Leveringstid, at det har været umuligt for nogen Anden, som ikke havde dem tilstede, at præstere dem, saa saar det virkelig et forunderligt Udseende, at en enkelt privat Mand synes at have været mere forudseende om, hvad Krigsministeriet har behøvet, end Ministeriet selv (Hør! Hør!), og de Slutninger, som man i saa Henseende hører, faae en vis Berettigelse (Ja!), naar man nemlig siger: enten maa Krigsministeriet ikke betimelig have vidst, at disse Anskaffelser skulde finde Sted, eller ogsaa har det vidst det forud, men holdt det tilbage, for at lade det benyttes i en Enkelt's Interesse (Hør!). Jeg siger ingenlunde, at det er saa, men jeg siger blot, at disse Facta have givet Slutninger af denne Art en vis Berettigelse, og at det derfor maatte være overmaade vigtigt for den ærede Krigsminister saasnart som muligt at fremlægge de Oplysninger, som kunde vise, at disse Slutninger ikke vare berettigede; og dersom den ærede Krigsminister har ført sin Bestyrelse paa en saadan Maade, som jeg tillod mig at antyde, med Orden, med Nøiagtighed og Energi, maatte dette Regnskab allerede være tilstede, og der kunde da Intet være til Hinder for, at det allerede for længe siden maatte være fremlagt.

Jeg skal hertil føie en anden Bemærkning. Det ærede Thing vil erindre, at da der ifjor